

Andy Bez (tobe), Emma Kupa (bas si voce) si Danny How (chitara si voce) s-au cunoscut pe terenul de antrenament al echipei Sheffield Wednesday, acolo unde, la echipa de copii, formau un trio ofensiv foarte promitator pentru Premier League. Dupa dezastrul de la Hillsborough, ceea ce li s-a intamplat celor trei copii a fost una din cele mai mari catastrofe din istoria Angliei. Sexul femeiesc al Emmei a facut ca varful impins sa fie exclus din echipa, ceea ce a fost prea mult pentru colegii ei Andy (conducator de joc) si Danny (mijlocas de constructie), acestia renuntand la perspectivele banoase (si sportive) grandioase ce ar fi fost concluzionate odata cu semnarea unor contracte-record, pentru a se muta la tara cu familiile lor.

Cel mai mare sat din Anglia nu era pregatit pentru o revolutie sexuala in fotbal. Departe de cele 7 dealuri, in padurea rece, ei si-au reconstruit viata, tot impreuna: si-au facut trupa. Faptul ca sunt foarte buni (si) la ce fac acum, a facut ca orasul indestructibil sa-i cheme inapoi.

In 6 zile ei au inregistrat un album de 13 piese, genial. Sheffield este un oras de piatra, un oras foarte muzical (Warp Records, sheffield-post-punk, industrial, Cabaret Voltaire, Jarvis Cocker, Joe Cocker, Moloko etc). Standard Fare nu suna a nimic de mai sus; Noyelle Beat are cel mai simplu ambalaj indie-rock in care gasim un melanj sublim de "plictiseala, tanjeala, sex, exaltare, disperare si fericire" care il fac unul din cele mai bune albume ale anului: suna exact asa cum trebuie si asta i-a facut sa fie cantati de BBC One, BBC 6 Music (condoleante), XFM, Dandelion.

Vocea Emmei imi evoca Headless Heroes sau Camera Obscura, contine parca un univers mult mai complex. Chitara distonanta stridenta (Fender Jaguar) suna asa cum ar trebui sa se auda ceva in capitala mondiala a otelului. Piesa 11.Dancing are toate calitatile unui hit: e saltareata, simpla ca linie muzicala, are o rupere de ritm devastatoare, exploziva, nerv, este foarte fredonabila iar versurile sunt sfasietor-optimiste. Cred ca suna bestial live, ca vor ajunge mari si nu astept sa fiu contrazis in aceasta privinta!

Standard Fare - The Noyelle Beat (Bar/None Records, 2010)

Scris de VS

Joi, 25 Martie 2010 10:46

<http://www.myspace.com/standardfare>